



# Merete Dea Larsens tale ved Dansk Folkepartis ekstraordinære årsmøde

**Taler**

Merete Dea Larsen  
Formandskandidat for Dansk Folkeparti

**Dato**

23. januar 2022

**Sted**

MCH Herning Kongrescenter

**Omstændigheder**

Efter kommunalvalget i 2021 meldte forhenværende formand Kristian Thulesen Dahl ud, at han ville fratræde posten som Dansk Folkepartis formand. Den 23. januar 2022 afholdte Dansk Folkeparti et ekstraordinært årsmøde, hvor en ny formand skulle vælges. De tre formandskandidater var Martin Henriksen, Morten Messerschmidt og Merete Dea Larsen. Morten Messerschmidt vandt valget og blev Dansk Folkepartis nye formand.

Jeg skal prøve at fatte mig i korthed, for jeg skal i hvert fald tisse snart, jeg ved ikke med jer andre.

Men kære medlemmer af Dansk Folkeparti, kære delegerede.

Sikke en tid, vi er i.

Sidst jeg stod heroppe, så valgte i mig til hovedbestyrelsen, som til at skulle skabe ro, gøre hvad jeg kunne for at hjælpe til, vi ikke skulle have udfordringer og læk fra forskellige møder.

At stoppe for at stoppe, eller arbejde for at få stoppet de her lækager.

Og hvis jeg lyder lidt mere måske vred, kommer måske til at lyde lidt mere vred i løbet af talen i dag, så er det jo fordi, det ikke lykkedes.

De to møder jeg nåede at deltage i, blev jeg lækket fra, og den ene gang var det endda mit navn, der var mål for lækagen.

Det lykkedes da også de interne udfordrere at få Kristian til at trække sig, som der sker i dag.

Hvis man ønskede formandsposten, så skulle man have udfordret den siddende formand med oprejst pande og på politiske argumenter i stedet for kujonagtig undergravning.

Det havde været ærligt og redeligt frem for at ødelægge partiet indefra, og på den billige baggrund at få en lettere vej til posten.

Jeg har været i partiet i cirka halvdelen af mit liv.

Et angreb mod Dansk Folkeparti ser jeg som et angreb på os alle sammen, som et angreb på sammenholdet, som et angreb på vores fælles mål.

Håndteringen af den her partiskadelige virksomhed, den skulle have været bedre.

Men jeg ved godt, at det ikke har været en let opgave vores formand stod overfor.

Jeg ved, at det ville have haft omkostninger for partiet, men set i bagklogskabens klare lys, så tror jeg faktisk, at omkostningerne trods alt havde været mindre, end det vi ser nu.

Den nedbrydende fløj har fremtvunget en modreaktion.

Den er ligeledes hverken hensigtsmæssig eller konstruktiv, men den er forståelig.

For hvad skal man gøre, når man igennem flere år oplever partiskadelig virksomhed, dagligt at vidne til den og ikke kan gøre hverken fra eller til?

Alle, der har taget del i det her, har gjort det, fordi de mente, de havde ret.

Men uanset om man har følt, at man havde ret i sine handlinger eller ikke følte sig tilpas set eller hørt igennem årene, så er det ingen undskyldning for at køre vores parti i sæk.

Alle de involverede burde ganske enkelt skamme sig.

Nu er der kun en vej frem, der er kun en vej frem.

Det er en lang vej.

Der er ingen let løsning på den suppedas, partiet er endt i.

Vi skal have genetableret et stærkt fundament, et fundament, der blomstrer i medgang, men også er i stand til at modstå modgang.

Vi skal have opbygget organisationen, så vores folkevalgte får en langt bedre platform for at udbrede vores gode politik og deres politiske resultater, vi skal have meget mere hjælp til, at alle de dagsordener, der er rundt omkring i Danmark, bliver ført op, så vi rent faktisk kan være mere tilstede lokalt og føre politik på det.

Der skal være en bedre kommunikation og en fælles dagsorden mellem de folkevalgte, uanset hvilket niveau, om det er lokalt, regionalt, nationalt eller internationalt, så skal vi have sikret, at der er en sammenhæng.

Vi skal undgå simpelthen, at der ikke falder politik ned mellem stolene.

Men de folkevalgte er jo så det ene ben, Dansk Folkeparti selvfølgelig går på, men det andet ben, det er sådan rimelig chanceløst, benet er rimelig chanceløst uden det andet ben, og det andet ben er jo selvfølgelig jer.

Det er vores medlemmer, uden jer er vi ingenting.

Vi skal se jer, vi skal høre jer, og I skal mærke, hvor vigtige I er for Dansk Folkeparti.

Og partiet har brug for jeres hjælp, uanset hvem der bliver formand.

I er nemlig en kæmpe del af det arbejde, vi står for, som er genrejsningen af Dansk Folkeparti.

I er, som jeg, fra baglandet.

Jeg har været medlem i over 20 år.

Jeg har været byrådsmedlem i indtil videre 16 år.

Og jeg har siddet i Folketinget i fire år, og derudover har I to gange valgt mig til hovedbestyrelsen.

Jeg ved, hvor meget I knokler hver dag med partiarrangementer, valgkampe, bestyrelsesmøder og alt muligt andet.

Der er mange, der ikke tænker over alt det arbejde, I faktisk går og laver, men det er jo det, der er limen i et parti, og det er jer, der er limen i Dansk Folkeparti.

I forstår, at den førte politik, den betyder noget, og den påvirker jer personligt.

Den påvirker jeres kære, og den påvirker dem, der er tæt på.

Men det virker desværre som om, at politik for nogen efterhånden handler mere om magtkampe, varm luft og retorik.

Jeg er ikke sovset ind i christiansborgfnidder og personkampe, jeg er jeres stemme, og jeg vil kæmpe jeres sag.

Organisatorisk har partiet jo allerede lavet det her tillidsmandsforum, som er faktisk, min vurdering, fungerer meget godt, men der er ingen tvivl om, det skal evalueres, vi skal se, hvad kan vi gøre endnu bedre, for en ting er sikkert, der skal være en meget mere direkte adgang til ledelsen, så vi kan bevare fingeren i jorden på, hvad der foregår.

Nogen af jer har måske hørt min kritik af DFU, jeg tror, de fleste af jer sidder herovre, og nogle tænker måske "hvad så, er vi helt udslettede, hvis Merete Dea går hen og bliver formand?"

Så kan jeg sige "nej, det bliver I ikke."

Men jeg kommer til at forvente, at en ungdomsorganisation i fremtiden støtter en til enhver tid siddende formand.

Der skal selvfølgelig være plads til det, en ungdomsorganisation kan levere, sjov, fest, lettere provokerende kampagner, og vi skal selvfølgelig sørge for, at der hele

tiden bliver dyrket nogle nye talenter, og ungdommen skal hjælpes på vej, men vores parti må aldrig primært fokusere på at udvikle opdragede politikere.

Hvis det sker, så mener jeg, at vi går en dystre fremtid i møde, husk i hvilken omfang, som Pia er blevet husket som hjemmehjælperen og ikke som en, der er trænet i politik, men der skal være plads til både, og det er vigtigt at understrege.

Ungdomsorganisationen skal være lige så rummelig, som det Dansk Folkeparti, jeg ønsker mig.

Så tænker man måske rummeligt, et ord, der i den grad er blevet misbrugt af vores politiske modstandere.

Lad os tage det danske sprog og dets betydning tilbage, og lad os begynde med at bruge ordene i deres rette kontekst, for vi er faktisk rummelige, vi er alsidige, De radikale vil hade os, men vi er jo faktisk mangfoldige.

Vi er mangfoldige, fordi vi er spredt på forskellige aldersgrupper, vi har mange forskellige baggrunde, forskellige uddannelser og forskellige erhvervs erfaring.

Vi er præster, vi er politifolk, vi er akademikere, vi er sygeplejersker, vi er social- og sundhedshjælpere, vi er buschauffører, vi er en buntmager i blandt endda, og vi er mange flere, vi er Dansk Folkeparti.

Med mig, så vil I få en formand, der ønsker at samle alle de gode kræfter, I vil få en formand, der elsker at dyrke forskellighederne, det er deri vores styrke ligger.

Med mig vil I få en formand, der vil kæmpe for politikken frem for egne ambitioner.

Med mig vil I få en formand, der belønner arbejdsindsats og ikke rundsav på albuerne og beskidte tricks.

En formand skal arbejde for sine personlige holdninger, men der skal altså være en rød partitråd, og den til enhver til udskiftelige formand, sådan bliver det jo i fremtiden, skal også lytte til dem i partiet, der måske ikke er helt enige i alt, hvad der kommer fra toppen.

For når man lytter og lader sig udfordre på sine holdninger, så er der en chance for, at man bliver klogere.

Ikke en risiko, men faktisk en chance, og det er en god ting, for vi kan alle sammen blive klogere.

Valget i dag handler i høj grad om vores identitet, og hvad vi lægger i den.

For mig er det mest grundlæggende ord ordentlighed.

Vi skal ikke bare kunne sige ordet, vi skal rent faktisk gå foran og være det.

Danskerne skal vide, hvor de har os, og vi skal være klare i spytet.

Formandsvalget er i nogle medier blevet udlagt til at kandidaterne er meget politisk uenige, det er vi ikke.

Selvfølgelig er der nuancer, og der er forskelle, som der skal være i et parti, men vi skal lige huske på, vi alle sammen er Dansk Folkeparti, og der hvor jeg måske adskiller mig er, at jeg godt kan lide at udfordre vanetænkning sådan helt generelt, jeg tager ikke det, vi plejer at gøre bare for gode varer.

Intet er for evigt, ting kan ændres, og ting skal ændres.

Vi skal have gjort op med nogle af de grundtanker, jeg har for eksempel svært ved at se, at nogen kan være uenige i, at vælger man at komme til Danmark som indvandrer, så tilvælger man også det danske sprog og den danske kultur, og så skal man selvfølgelig bidrage, og hvis ikke man ønsker det, så skal man da rejse hjem igen, og et eller andet sted, hvis vi bare kunne blive enige der, så er det jo let at lave lovgivning.

Vi hverken kan eller vil acceptere islamisering af det danske samfund.

Jeg læste også for nyligt om en mor, der viste sig at have en søn med en række diagnoser, sønnen var 12 år, førend den rigtige hjælp blev givet.

Hvorfor skal der gå så lang tid?

Hvorfor skal familien ødelægges?

Hvorfor kræver det en række diagnoser for at få den rigtige hjælp?

Er det virkelig nødvendigt at diagnosticere alle eller burde samfundet ikke bare være rummeligt nok, så vi i et eller andet omfang faktisk kan håndtere det helt naturligt?

Mit hjerte vrider sig, når jeg læser sådan en fortælling.

Prøve at sætte sig i den her drengs sted, som har skulle vokse op i en verden, der ikke forstår ham.

Vi kan også for eksempel se, at rigtig mange af dem, der senere i livet bliver misbrugere eller alkoholikere og kriminelle, de har en ubehandlet diagnose.

Tænk hvor mange, vi måske kunne have hjulpet, hvis de havde fået den rigtige hjælp fra starten af.

Vores ældre i disse år er mildest talt udsat for en uværdig behandling.

Og det nytter desværre ikke noget bare at sende flere penge, for der er ikke nogen at ansætte.

Vi skal organisere hele området på ny med fokus på den ældre og deres behov i samarbejde med de pårørende.

Vi skal sikre langt større fleksibilitet, så der er plads til at lytte til den enkelte ældres behov på den pågældende dag.

Det nytter ikke noget at benytte området som et slags integrationsprojekt, det er omsorgsfagene simpelthen for vigtige til, og de skal behandles med langt større respekt.

Vidste I, at der er eksempler på, at kriminelle har op til 120 forhold uden at blive stillet til ansvar?

Forbrydelse skal ikke kunne betale sig.

Derfor burde det være logisk, at kriminelle maks må have tre straffelovsovertrædelser på samvittigheden, førend de skal stilles for en dommer, uanset hvor små forbrydelserne er.

Man skal heller ikke kunne opnå en rabat, som det er i dag for flere forbrydelser, det må være en dom for et forhold, det danske retssystem skal da ikke give mængderabat, det er ærlig talt absurd.

Det samme sker nu, hvis man får en betinget udvisningsdom, så skulle man jo tro, at så var det ud næste gang, man overtræder loven.

Nej, sådan er det ikke, i dag er det ikke ualmindeligt, at der gives flere betingede domme uden konsekvenser, det er jo helt håbløst, så mister det jo fuldstændig værdien.

Jeg er i politik for at gøre en forskel.

Fordi jeg igennem hele mit liv bliver ved med at opleve områder, hvor vi kan gøre det bedre, vi kan gøre det meget bedre

Det er det, der driver mig.

Vi skal være samlet som parti.

Vi skal sikre plads til flest mulige forskellige personligheder.

Det er jeg den af kandidaterne, der reelt har størst chance for at kunne levere.

Jeg vil også understrege, at med mig som formand vil vi starte på en frisk.

Der vil ikke være et opgør, der vil ikke være en udrensning.

Så kære delegerede, I står nu med et kæmpe ansvar.

I skal i dag vælge den formand, I tror, kan samle partiet og sikre, at forsidehistorierne igen kommer til at handle om politik og ikke enkeltpersoner.



Så inden I nu skriver jeres navn på stemmesedlen, så håber jeg, at I lige vil stoppe op, måske endda lige lukke øjnene et øjeblik, forestille jer det næste års forsidehistorier med hver af os tre kandidater og på den baggrund, så må I skrive et navn på sedlen.

Jeg kommer til at respektere det valg, I træffer uanset hvem, det ender på.

Og jeg ved godt, jeg for mange af jer, vil være et kæmpe sats, men hvo intet vover, intet vinder.

Tak for ordet.

**Kilde**

YouTube.com

**Kildetype**

Transkription

**Tags**

Dansk Folkeparti, Politisk tale

**Relateret**

Martin Henriksens tale ved Dansk Folkepartis ekstraordinære årsmøde  
23. januar 2022

Morten Messerschmidts tale ved Dansk Folkepartis ekstraordinære årsmøde  
23. januar 2022

**URI**

<https://www.dansketaler.dk/tale/merete-dea-larsens-tale-ved-dansk-folkepartis-ekstraordinaere-aarsmoede-2022>